

Otázka k písemnému zodpovězení P-007109/2014

Komisi

článek 130 jednacího řádu

Petr Ježek (ALDE)

Předmět: Eurozóna a větší ekonomiky

Ve středu 17. září 2014 přednesl na plenárním zasedání komisař Katainen prohlášení o přípravách příštího summitu eurozóny. Bohužel nemohl odpovědět na mé otázky, neboť spěchal na letiště.

Některé země eurozóny musely provést extrémně obtížná úsporná opatření, aby snížily neudržitelné rozpočtové deficity. Jedná se například o Irsko, Řecko a Portugalsko. Dopad těchto opatření na občany je jednoznačný. V některých větších hospodářstvích eurozóny byl v poslední době zaznamenán znepokojivý vývoj, kdy Francie a Itálie vzhledem k problémům, s nimiž se potýkají jejich hospodářství, prosazují větší flexibilitu fiskálních pravidel.

- 1. Je tomu tak, že fiskální pravidla EU, která jsou přísně dodržována relativně malými ekonomikami, mohou větší země interpretovat volněji v případě, že jim hrozí, že je nebudou schopny dodržet, nebo bude Komise trvat na jejich přísném dodržování, bez ohledu na to, o jakou zemi jedná?**

Rozhodnutí zemí v eurozóně mají nevyhnutelně dopad i na země mimo eurozónu.

Komise je plně odhodlána důsledně uplatňovat fiskální pravidla EU na všechny členské státy, malé i velké. Tato pravidla zahrnují několik cílených prvků tzv. „flexibility“, které Komisi a Radě umožňují při rozhodování zohlednit široký okruh faktorů, včetně ekonomických podmínek. Komise v minulosti tyto prvky důsledně a přísně uplatňovala, například při návrhu přezkoumání časových lhůt v doporučeních v rámci postupu při nadměrném schodku, a bude tak činit i nadále.

- 2. Jakým způsobem Komise zajistí, aby se eurozóna nechovala jako izolovaná jednotka a aby její členové brali v potaz to, že jejich rozhodnutí mají důsledky pro země mimo eurozónu?**

Vzájemná propojení a efekty přelévání v rámci hospodářské a měnové unie jsou pádným důvodem pro další integraci v rámci eurozóny. Současně je Komise plně odhodlána zajistit, aby se do tohoto procesu mohly v co největší míře zapojit členské státy, které nejsou členy eurozóny, a to jak v rámci politické diskuse, tak při přijímání konkrétních opatření. Dobrým příkladem v tomto směru je nedávný vývoj v oblasti bankovní unie. Pokrok na cestě k prohloubené a skutečné hospodářské a měnové unii proto bude důležitým faktorem podporujícím stabilitu a důvěru a přispěje k hospodářskému růstu a vytváření pracovních míst v celé EU.